Ročník 1970

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA	SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 34 Vydána dne 30. listopadu 1970 Cena Kčs 1,—

OBSAH:

103. Vyhláška Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí, kterou se doplňují a upravují přílohy k vyhláškám č. 73/1966 Sb., o jednotném třídění základních prostředků v národohospodářské evidenci, a č. 76/1966 Sb., o odpisování základních prostředků

104. Vyhláška hlavního arbitra Československé socialistické republiky o přechodné úpravě majetkových sankcí u dodávek a odběru elektřiny, tepla a topných plynů

105. Vyhláška Federálního výboru pro dopravu a hlavního arbitra Československé socialistické republiky o prodloužení účinnosti vyhlášek o hospodářských smlouvách v nákladní dopravě

106. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o úpravě pracovní doby a o přesunu pracovního volna v souvislosti se svátky v roce 1971

107. Vyhláška ministerstva plánování České socialistické republiky o palivových a energetických základnách pro spotřebiče tuhých, tekutých a plynných paliv a elektrické energie

108. Vyhláška rady Středočeského krajského národního výboru v Praze, kterou se určuje další městský národní výbor v kraji stavebním úřadem

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

103

VYHLÁŠKA

Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí

ze dne 6. října 1970,

kterou se doplňují a upravují přílohy k vyhláškám č. 73/1966 Sb., o jednotném třídění základních prostředků v národohospodářské evidenci, a č. 76/1966 Sb., o odpisování základních prostředků

Federální statistický úřad podle § 45 zákona č. 23/1963 Sb., o lidové kontrole a o národohospodářské evidenci, ve znění § 8 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 1/1967 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, a § 3 zák. č. 170/1968 Sb., o některých opatřeních souvisejících s federativním uspořádání státu, a federální ministerstvo financí podle § 391, odst. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví:

Čl. I

Příloha k vyhlášce č. 73/1966 Sb., o jednotném třídění základních prostředků v národohospodářské evidenci, se doplňuje a upravuje takto:

ve třídě 3 Energetické a hnací stroje a zařízení se doplňují a upravují obory:

3 346	Elektrochemické zdroje proudu
3 429	Vzduchotechnická zařízení (kromě jednoúčelových zařízení pro

pneumatickou dopravu — pol. Jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků 429 6, zařazená do třídy 6)

ve třídě 4 Pracovní stroje a zařízení

se doplňuje a upravuje text a označení oborů:

4 534 Lopatová a korečková rypadla (včetně plovoucích korečkových a jiných bagrů — drapákových — pol. Jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků 463 312, vyčleněná ze třídy 6)

4 544 Šicí a pletací stroje pro domácnost

4 536 Zemědělské stroje a zařízení (bez traktorů)*)

ve třídě 6 Dopravní prostředky

a) se doplňuje obor:

6 429 Vzduchotechnická zařízení (jen jednoúčelová zařízení pro pneumatickou dopravu, položka Jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků 429 6, vyčleněná ze třídy 3)

b) se mění obor 6 463 takto:

6 463 Říční a jezerní lodě a plovoucí zařízení (bez sportovních lodí) (bez položky Jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků 463 312 — korečkové a jiné bagry — drapákové, začleněné do třídy 3)

c) obor 6 478 Zařízení pro sklady se převádí do třídy 7 478 Inventář

d) ze třídy 6 se vypouští obor: 437 — Výhybky, točny, posuvny a součásti pro železniční svršek

ve třídě 7 Inventář

se doplňují obory:

7 478 Zařízení pro sklady (přeřazení ze třídy 6)

7 542 Elektrické spotřebiče a chladničky pro domácnost

7 697 Bytové textilie (pol. Jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků 697 5 a 697 6 koberce tkané a netkané)

ve třídě 8 Zvířata

třídění třídy 8 se vypouští

ve třídě 9 Pozemky a trvalé porosty

se upravuje označení oborů:

9 091 Zemědělské pozemky

9 092 Lesní pozemky a porosty

9 093 Ostatní pozemky

9 094 Trvalé porosty (kromě lesních)

*) Původní označení oboru 532 se pozměňuje na 536

Čl. II

Příloha k vyhlášce č. 76/1966 Sb., o odpisování základních prostředků, se upravuje a doplňuje:

ve třídě 3 Energetické a hnací stroje a zařízení

se doplňují a upravují obory:

		Doba odpisování v letech	Roční odpisová sazba v %
346	Elektrochemické zdroje proudu (akumulátorové a bateriové stanice)	5	20,0
359	Elektromotory (pokud nejsou součástí strojů a zařízení)	12	8,0
429	Vzduchotechnické výrobky (bez pol. Jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků 429 6 jednoúčelová zařízení pro pneumatickou dopravu)	14	7,0

ve třídě 4 Pracovní stroje a zařízení

a) se upravuje text a označení oborů:

534	Lopatová a korečková rypadla (vč. plovoucích korečkových a jiných bagrů — drapákových)	12	8,0
b) 536	Zemědělské stroje a zařízení (bez traktorů)*)	12	8,0

c) doplňuje se obor:

544	Šicí a pletací stroje pro domácnost	7	14,0

ve třídě 6 Dopravní prostředky

a) se upravuje text u tohoto oboru:

463	Říční a jezerní lodě a plovoucí zařízení (bez sportovních lodí) bez pol. Jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků 463 312 — korečkové a jiné bagry — drapákové	30	3,3

b) se doplňuje obor:

429	Vzduchotechnické výrobky — jen pol. 429 6 jednoúčelová zařízení pro pneumatickou dopravu (přeřazení ze třídy 3 — Energetické a hnací stroje a zařízení)	14	7,0

ve třídě 7 Inventář

se doplňují obory:

		Doba odpisování v letech	Roční odpisová sazba v %
478	Zařízení pro sklady (přeřazení ze třídy 6)	17	6,0
542	Elektrické spotřebiče a chladničky pro domácnost	10	10,0
697	Bytové textilie (pol. Jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků 697 5 a 697 6 tkané a netkané koberce)	10	10,0

Náměstek ministra
federálního ministerstva financí:
Ing. **Zámečník** v. r.

ve třídě 9 Trvalé porosty

se upravuje označení oboru:

094 Trvalé porosty (kromě lesních)

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem **1. ledna** 1971.

Místopředseda
Federálního statistického
úřadu:
Dr. Ing. **Balogh** v. r.

104

VYHLÁŠKA

hlavního arbitra Československé socialistické republiky

ze dne 23. listopadu 1970

o přechodné úpravě majetkových sankcí u dodávek a odběru elektřiny, tepla a topných plynů

Hlavní arbitr Československé socialistické republiky stanoví podle § 395 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. a k splnění úkolu uloženého předsednictvem vlády Československé socialistické republiky ze dne 25. října 1970:

Čl. I

Pro velkoodběratele elektřiny podle ceníku velkoobchodních sazeb elektřiny (ceník bývalé Ústřední správy energetiky č. 1/1967) se majetkové sankce u dodávek a odběru elektřiny stanovené v § 15 vyhlášky č. 121/1964 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky elektřiny a tepla, upravují na přechodnou dobu (čl. V) takto:

1. Při překročení smluveného množství elektřiny [§ 15 odst. 1 písm. c)] pro jednotlivá odběrní místa je velkoodběratel povinen zaplatit dodavateli penále ve výši desetinásobku příslušné denní sazby uvedené v příloze č. 1 tohoto ceníku za každou překročenou kWh.

2. Velkoodběratel, u něhož se elektrický výkon měří pouze ukazatelem čtvrthodinového maxima [§ 15 odst. 2 písm. b)], je povinen při překročení smluveného měsíčního elektrického výkonu zaplatit dodavateli penále ve výši 300 Kčs za každý překročený kW.

3. Při bezesmluvním neoprávněném odběru elektřiny (§ 15 odst. 5) je velkoodběratel povinen zaplatit dodavateli penále ve výši desetinásobku příslušné sazby podle tohoto ceníku.

Čl. II

Pro odběratele tepla podle vyhlášky č. 121/1964 Sb., s výjimkou dodávek tepla určených pro obyvatelstvo, se majetkové sankce stanovené v § 35 této vyhlášky upravují na přechodnou dobu takto:

1. Překročí-li odběratel smluvené množství tepla [§ 35 odst. 1 písm. c)], je povinen zaplatit dodavateli penále ve výši 100 Kčs za každou překročenou Gcal.

2. Při bezesmluvním neoprávněném odběru tepla (§ 35 odst. 7) je odběratel povinen zaplatit dodavateli penále ve výši 100 Kčs za každou odebranou Gcal.

Čl. III

Pro odběratele topných plynů ve velkoobchodním rozsahu podle vyhlášky č. 143/1964 Sb., kterou

se vydávají základní podmínky dodávky topných plynů, rop a gazolinu, se na přechodnou dobu stanoví majetkové sankce u dodávek a odběru topných plynů takto:

1. Při překročení odběru (§ 41) je odběratel povinen zaplatit dodavateli penále ve výši desetinásobku ceny plynu odebraného navíc.

2. Při bezesmluvním neoprávněném odběru [§ 19 odst. 1 písm. a)] je odběratel povinen zaplatit dodavateli penále ve výši desetinásobku ceny odebraného plynu.

Čl. IV

Na penále podle této vyhlášky se nevztahuje ustanovení § 4 vyhlášky č. 139/1965 Sb., o úpravě některých hospodářských závazkových vztahů, ve znění předpisů, které ji mění a prodlužují její účinnost.

Čl. V

1. Zrušuje se vyhláška hlavního arbitra Československé socialistické republiky č. 121/1969 Sb., o přechodné úpravě majetkových sankcí u dodávek a odběru elektřiny a topných plynů, ve znění vyhlášky č. 27/1970 Sb.

2. Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1970 a platí do 31. března 1973. V této době se nepoužije

a) ustanovení § 2 odst. 2, § 15 odst. 1 písm. b) a c), § 15 odst. 2 písm. b), § 15 odst. 5 vyhlášky č. 121/1964 Sb. a s výjimkou dodávek tepla určených pro obyvatelstvo ustanovení § 23 odst. 2, § 35 odst. 1 písm. b) a c) a § 35 odst. 7 této vyhlášky,

b) ustanovení § 11 odst. 1, § 39 odst. 2 a sazby uvedené v § 41 vyhlášky č. 143/1964 Sb.

Náměstek hlavního arbitra:

Brandejs v. r.

105

VYHLÁŠKA

Federálního výboru pro dopravu a hlavního arbitra Československé socialistické republiky

ze dne 25. listopadu 1970

o prodloužení účinnosti vyhlášek o hospodářských smlouvách v nákladní dopravě

Federální výbor pro dopravu a hlavní arbitr Československé socialistické republiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 8 odst. 1 zákona č. 57/1950 Sb., o úpravě podnikání v silniční dopravě, podle § 24 zákona č. 26/1964 Sb., o vnitrozemské plavbě, podle § 29 zák. č. 51/1964 Sb., o dráhách, a podle § 395 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb.:

§ 1

Účinnost vyhlášek ministerstva dopravy a hlavního arbitra Československé socialistické republiky

a) č. 11/1966 Sb., o hospodářských smlouvách v silniční nákladní dopravě, ve znění vyhlášek č. 120/1967 Sb. a č. 138/1969 Sb.,

b) č. 24/1966 Sb., o hospodářských smlouvách ve vnitrostátní vodní nákladní dopravě, ve znění vyhlášky č. 120/1967 Sb., a vyhlášky č. 138/1969 Sb.,

c) č. 27/1967 Sb., o hospodářských závazcích v železniční přepravě vozových zásilek, ve znění vyhlášky č. 155/1968 Sb. a vyhlášky č. 138/1969 Sb.,

se prodlužuje do 31. prosince 1971.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1971.

Náměstek hlavního arbitra
Československé socialistické republiky:

Brandejs v. r.

Ministr-předseda
Federálního výboru pro dopravu:

Ing. **Knížka** v. r.

106

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 27. listopadu 1970

o úpravě pracovní doby a o přesunu pracovního volna v souvislosti se svátky v roce 1971

Vláda Československé socialistické republiky po projednání s Ústřední radou Československého revolučního odborového hnutí stanovila usnesením ze dne 19. listopadu 1970 č. 283 podle § 83 odst. 3 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. ve znění zákona č. 153/1969 Sb.:

Úprava pracovní doby

(1) Pracovní doba stanovená podle vyhlášky č. 63/1968 Sb., o zásadách pro zkracování týdenní pracovní doby, pro zavádění provozních a pracovních režimů s pětidenním pracovním týdnem, nebo podle vyhlášky č. 62/1966 Sb., o zásadách pro zkracování pracovní doby a pro úpravu pracovních a provozních režimů, anebo podle dalších předpisů vydaných ústředními orgány ke zkrácení pracovní doby se v roce 1971 v měsíci lednu, dubnu a říjnu prodlužuje o jednu další pracovní směnu, a to v těchto dnech:

3. ledna (neděle),

17. dubna (sobota) a

24. října (neděle).*)

(2) Délka pracovní směny dne 3. ledna se rovná délce směny stanovené v organizaci na pondělí předcházející této směně, délka pracovní směny dne 17. dubna se rovná délce směny stanovené v organizaci na pátek předcházející této směně a délka pracovní směny dne 24. října se rovná délce směny stanovené v organizaci na pondělí předcházející této směně.

(3) Připadne-li podle rozvržení pracovních směn pracovníkovi jeho pravidelná směna na některý ze dnů uvedených v bodě 1, určí organizace po projednání s příslušným odborovým orgánem tomuto pracovníkovi další pracovní směnu na jiný vhodný den v měsíci, v němž se prodlužuje pracovní doba.

(4) Má-li pracovník rozvrženou týdenní pracovní dobu do šesti pracovních dnů nerovnoměrně, rovná se jeho pracovní doba v dalších směnách (bod 1) jeho pracovní době v pondělí, popřípadě v pátek (bod 2).

(5) Pracovní doba se prodlužuje i pracovníkům, kteří mají s organizací sjednanou kratší pracovní dobu (§ 86 a § 156 odst. 2 zákoníku práce), pokud se při jejím sjednání vycházelo z pracovní doby platné pro ostatní pracovníky v organizaci, s výjimkou pracovníků, jimž je pracovní doba zkrácena na základě lékařského posudku, a prodloužení pracovní doby o další směnu by přesáhlo maximální počet hodin, po který může pracovník podle tohoto posudku pracovat.

(6) Pracovní doba se neprodlužuje mladistvým pracovníkům mladším než 16 let, pracovníkům na pracovištích s nepřetržitým provozem, pracovníkům s pracovní dobou rovnoměrně rozvrženou na 6 dnů v týdnu a pracovníkům v provozech, v nichž byla zkrácena pracovní doba ze zdravotních důvodů.

(7) Pokud by v důsledku prodloužení pracovní doby podle bodu 1 neměl pracovník v týdnu ani jeden den nepřetržitého odpočinku, přesune mu organizace po projednání s příslušným odborovým orgánem jednu pracovní směnu z tohoto týdne na některý den jeho nepřetržitého odpočinku v jiném týdnu téhož měsíce.

(8) Čerpá-li pracovník dovolenou na zotavenou po částech kratších než týden tak, že do ní připadá některá další směna, nemění se tím celkový počet pracovních dnů jeho dovolené vyplývající z pracovního režimu obvyklého v organizaci.

Náhradu mzdy za dovolenou obdrží pracovník, jemuž by připadla do doby dovolené některá z dalších pracovních směn, za tolik pracovních dnů dovolené, kolik mu jich odpadlo podle harmonogramu směn rozšířeného o další pracovní směnu.

Odměňování práce

(9) Za práci v dalších pracovních směnách náleží pracovníkovi mzda ve výši stanovené mzdovými předpisy. Pracovníkovi odměňovanému mě-

*) Jde o směny v rámci stanovené pracovní doby, jak pokud se týká nároků vyplývajících z pracovněprávních předpisů, tak i z předpisů o nemocenském pojištění a sociálním zabezpečení.

síční mzdou se v souvislosti s odpracováním dalších pracovních směn jeho základní mzda nezvyšuje.

(10) Za práci konanou ve dnech 3. ledna, 17. dubna a 24. října nenáleží pracovníkovi mzdové zvýhodnění za práci o sobotách a nedělích,*) a to i když nejde o práci v dalších směnách. Pokud bude pracovníkovi určena další směna na jinou sobotu nebo neděli v souvislosti s ustanoveními bodů 3 a 7 této vyhlášky, přísluší mu za práci v těchto dnech zvýhodnění za práci o sobotách a nedělích.*)

(11) Práce v dalších směnách není prací přesčas a proto za ni nenáleží pracovníkovi příplatek za práci přesčas ani náhradní volno podle § 116 zákoníku práce.

Přesun pracovního volna

(12) V roce 1971 se přesouvá pracovní volno ze čtvrtka 28. října na pátek 29. října a pracovní doba z pátku 29. října na čtvrtek 28. října.

(13) Přesun pracovního volna a pracovní doby se netýká pracovišť s nepřetržitým provozem.

Výjimky pro pracovníky veřejné dopravy stanoví Federální výbor pro dopravu v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a příslušnými odborovými orgány.

Závěrečné ustanovení

(14) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Štancel v. r.

107

VYHLÁŠKA

ministerstva plánování České socialistické republiky

ze dne 11. listopadu 1970

o palivových a energetických základnách pro spotřebiče tuhých, tekutých a plynných paliv a elektrické energie

Ministerstvo plánování České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem průmyslu České socialistické republiky a ostatními zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 391 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. a v souladu s § 1 a 3 zákona České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy ČSR:

§ 1

Vyhláška upravuje postup plánovitého určování palivových a energetických základen pro spotřebiče tuhých, tekutých nebo plynných paliv a elektrické energie (dále jen spotřebiče). Vztahuje se na:

a) tepelná zařízení pro ústřední vytápění a průmyslové kotle

— spalují-li se v nich tuhá paliva nebo těžký topný olej, jestliže jmenovitý výkon celkového tepelného zdroje, např. celé kotelny, činí alespoň 600 000 kcal/hod.;

— jde-li o zařízení na spalování plynných paliv, jestliže jmenovitý výkon celkového tepelného zdroje činí minimálně 300 000 kcal/hod. a převyšuje-li roční spotřeba svítiplynu nebo koksárenského plynu 120 000 m^3 á zemního plynu 60 000 m^3;

— jde-li o zařízení na spalování lehkého a středního topného oleje, všechna zařízení bez ohledu na jejich výkon či roční spotřebu;

b) ostatní zařízení (technologická zařízení, např. průmyslové pece, sušárenská zařízení, štěpící stanice apod.);

— spalují-li se v nich tuhá paliva nebo těžký topný olej, jestliže výkon jednotlivých topenišť činí nejméně 300 000 kcal/hod.;

*) § 1 a 3 vyhlášky č. 200/1968 Sb., o mzdovém zvýhodnění práce o sobotách a nedělích.

— jde-li o zařízení na spalování plynných paliv, jestliže výkon jednotlivých topenišť činí alespoň 150 000 kcal/hod. a převyšuje-li u všech nově připojených spotřebičů roční spotřeba svítiplynu nebo koksárenského plynu 120 000 m^3 a zemního plynu 60 000 m^3;

— jde-li o zařízení na spalování lehkého a středního topného oleje, všechna zařízení bez ohledu na výkon jejich topenišť či roční spotřebu;

c) zařízení, ve kterých se používá elektrická energie pro přímý ohřev průmyslových pecí a sušárenských zařízení a u nichž je technická možnost záměny elektřiny jiným druhem paliva, pokud požadovaný výkon přesahuje 1000 kVA;

d) zařízení, ve kterých se tuhá, tekutá nebo plynná paliva zpracovávají jako surovina;

e) zařízení na spalování benzínu a propan-butanu (zkapalněných topných plynů) bez ohledu na jejich výkon či roční spotřebu.

§ 2

(1) Pro každý nově budovaný nebo rekonstruovaný spotřebič, u kterého bude po do ončení výstavby či rekonstrukce splněna některá z podmínek stanovených v § 1, musí být před zahájením výstavby nebo rekonstrukce určena palivová nebo energetická základna; určuje se dohodou mezi investorem (odběratelem) a dodavatelem paliv či energie na základě vyjádření ústředního orgánu, do jehož oboru působnosti náleží organizace, ve které bude výstavba nebo rekonstrukce uskutečněna, a to:

a) formou předběžného příslibu, jde-li o etapu prací na přípravné dokumentaci nebo o akce dosud nezařazené do plánu;*)

b) formou dohody o palivové nebo energetické základně, a to v průběhu prací na projektové dokumentaci, zpravidla před odevzdáním projektu ve stadiu souhrnného projektového řešení stavby nebo rekonstrukce spotřebiče.**)

*) Při současné organizaci podnikové sféry sjednává investor (odběratel) příslib:

— s Ústavem technických a ekonomických služeb, úsek tuhých paliv,	jde-li o černé a hnědé uhlí vč. meziproduktu, lignit a koks; u paliv z dovozu je Ústav povinen přihlížet k mezinárodním závazkům a na jejich základě k uzavřeným kontraktům mezi podnikem zahraničního obchodu Metalimex a zahraničními dodavateli;
— s oborovým ředitelstvím Chemopetrol — Závody pro zpracování ropy,	jde-li o topné oleje těžké, topné oleje lehké a střední, benzín pro technologické účely, hnědouhelný koks a topný plyn propan-butan (zkapalněné topné plyny);
— s oborovým ředitelstvím Čs. plynárenských podniků,	jde-li o zemní plyn naftový, zemní plyn karbonský, svítiplyn a koksárenský plyn;
— s Krajskými energetickými podniky,	jde-li o elektřinu, je-li tato používána jako topné medium v zařízeních podle § 1 písm. c);
— s Českými energetickými závody, generálním ředitelstvím,	jde-li o elektřinu z nadřazené soustavy a je-li používána jako topné medium v zařízeních podle § 1 písm. c).

Při sjednávání předběžného příslibu dohodne dodavatel s investorem (odběratelem) dobu platnosti příslibu a způsob jeho nahrazení dohodou o palivové nebo energetické základně.

**) Dohodu o palivové nebo energetické základně sjednává investor (odběratel) zpravidla na podkladě platného předběžného příslibu podle písmena a)

— s organizacemi uhelného průmyslu,	jde-li o tuhá paliva dodávaná z jeho zdrojů;
— s oborovým ředitelstvím Hutnictví železa nebo jím pověřenými organizacemi,	jde-li o koks z hutních koksoven;
— s podnikem zahraničního obchodu Metalimex,	jde-li o tuhá paliva z dovozu;
— s organizacemi pověřenými oborovým ředitelstvím Chemopetrol,	jde-li o tekutá paliva ze zdrojů České socialistické republiky;
— s n. p. Slovnaft,	jde-li o topné oleje těžké dodávané ze Slovenské socialistické republiky;
— s podnikem zahraničního obchodu Chemapol,	jde-li o tekutá paliva z dovozu;
— s plynárenskými podniky pověřenými oborovým ředitelstvím Čs. plynárenských podniků,	jde-li o plynná paliva;
— s Krajskými energetickými podniky,	jde-li o elektrickou energii;
— s Českými energetickými závody, generálním ředitelstvím,	jde-li o elektrickou energii z nadřazené soustavy.

(2) Jde-li o spotřebiče z dovozu, musí být palivová základna podle odstavce 1 písm. a) nebo b) určena ještě před jejich objednáním.

(3) Jde-li o spotřebiče podle § 1 pro bytovou výstavbu (vč. podnikové a družstevní) a občanskou výstavbu, určují palivovou nebo energetickou základnu dodavatelé po předchozím vyjádření příslušných krajských národních výborů nebo národních výborů řízených přímo vládou k žádosti investora.

(4) Jde-li o zemědělské sušárny, určuje palivovou základnu v lehkém topném oleji dodavatel na návrh ministerstva zemědělství a výživy, a to v rámci celkového objemu tohoto paliva, který pro tyto účely stanoví ministerstvo plánování.

(5) Pro určování palivových základen v topných olejích a plynných palivech platí určující hlediska uvedená v příloze k této vyhlášce (Zásady pro určování palivových a energetických základen v topných olejích a plynných palivech).

§ 3

Určení palivové nebo energetické základny ve smyslu § 2 obsahuje zejména:

a) název bezprostředně nadřízeného a ústředního orgánu investora (odběratele), název a sídlo organizace s bližším označením provozní jednotky, ve které budou vybudovány nebo rekonstruovány spotřebiče, a seznam spotřebičů včetně jejich parametrů s označením, jde-li o spotřebiče nové nebo rekonstruované;

b) celkovou roční spotřebu ve skutečných jednotkách včetně jakostních znaků podle platných ČSN (doplněných na vyžádání odběratele o další, např. u tuhých paliv o spalné teplo, kvalitativní znaky popelovin a obsah síry) a roční spotřebu v jednotlivých letech až do plného (plánovaného) využití kapacit spotřebičů. Jde-li o plynná paliva nebo elektrickou energii, též maximální hodinovou dodávku a roční odběrovou křivku; u elektrické energie také ostatní náležitosti stanovené zvláštním předpisem;*)

c) název, sídlo, popř. bližší označení provozní jednotky dodavatele paliv;

d) technické podmínky realizace palivové nebo energetické základny;**) kapacita zásobníků tekutých paliv a topného plynu propan-butan musí odpovídat minimálně 45denní spotřebě příslušných spotřebičů v období jejich maximálního zatížení, jestliže se nedohodne investor (odběratel) s dodavatelem jinak.

§ 4

Před uzavřením dohody (nebo vydáním příslibu) o určení palivové nebo energetické základny, v případech, kdy roční spotřeba při plném využití spotřebičů dosáhne

v zařízeních podle § 1

písm. a)	písm. b) až d)	
100 000 tmp	100 000 tmp	tuhých paliv
1 000 tun	7 000 tun	topných olejů
—	7 000 tun	benzínu
1 mil. m^3	7 mil. m^3	zemního plynu
2 mil. m^3	15 mil. m^3	svítiplynu
2 mil. m^3	20 mil. m^3	koksárenského plynu
—	5 000 tun	propan-butanu a zkapalněných topných plynů
—	5 mil. kWh	elektřiny

posoudí určení základny z hlediska perspektivní koncepce komplexního krytí potřeb národního hospodářství palivy a energií ministerstvo plánování. To platí i v tom případě, je-li odběratelem a dodavatelem táž organizace a určí si palivovou nebo energetickou základnu z vlastních zdrojů sama. O posouzení žádá dodavatel v dohodě s odběratelem. Stanovisko ministerstva plánování je z hlediska uzavírání dohod ve smyslu § 2 pro odběratele i dodavatele závazné; případné zamítavé stanovisko k návrhu příslibu nebo dohody projedná ministerstvo plánování předem s ústředním orgánem investora.

§ 5

(1) Dodavatelé paliv a energie jsou povinni informovat ministerstvo plánování a příslušný ústřední orgán investora (odběratele) o určení všech palivových a energetických základen odpovídajících § 1, které s nimi investoři (odběratelé) dohodli při přípravě výstavby nebo rekonstrukce spotřebiče, dále o jejich realizaci i o jejich změnách. Tato povinnost se vztahuje i na případy, kdy dodavatelem a odběratelem je táž organizace a určí si palivovou nebo energetickou základnu z vlastních zdrojů sama.

(2) Investoři (odběratelé) jsou povinni projednat s dodavatelem paliv nebo energie všechny skutečnosti ovlivňující určenou palivovou nebo energetickou základnu (např. změnu množství a druhu paliva či energie, přenesením místa odběru apod.).

§ 6

(1) Dnem účinnosti této vyhlášky neplatí na území České socialistické republiky vyhláška Státní plánovací komise č. 92/1967 Sb., o palivových a energetických základnách pro spotřebiče pevných, tekutých nebo plynných paliv a elektrické energie; rozhodnutí vydaná podle ní a podle vyhlášky Státní plánovací komise č. 112/1961 Sb.:

*) Nyní platí vyhláška ministerstva energetiky č. 10/1958 Ú. l.

**) Netýká se příslibu o určení palivové základny v tuhém palivu.

a) zůstávají v platnosti v případech určení palivových a energetických základen v tuhém a plynném palivu a elektrické energii;

b) v případech, kdy jde o tekutá paliva, budou tato rozhodnutí v termínu, který určí ministerstvo plánování, nahrazena v souladu s daňými zdroji pro období let 1971—1975 dohodami o palivové základně ve smyslu § 1—4 nebo zrušena; přitom budou příslušné orgány přihlížet i k odběrům uskutečňovaným dosud bez určení palivových základen. Odběry, zahájené před účinnosti vyhlášky Státní plánovací komise č. 156/1958 Ú. l., budou posuzovány jako odběry podle určené palivové základny.

(2) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1971.

Místopředseda vlády ČSR
pověřený řízením ministerstva plánování ČSR:
Ing. **Rázl** v. r.

Příloha k vyhl. č. 107/1970 Sb.

ZÁSADY
pro určování palivových a energetických základen v topných olejích a plynných palivech*)

1. S ohledem na rozsah již určených palivových základen a na omezené zdroje určují se pro léta 1971 až 1975 nové palivové základny v topných olejích**) a plynných palivech pouze v těchto případech:

— velkoodběr (týká se plynných paliv) zajišťující veřejné stravování a přípravu teplé užitkové vody v městských, lázeňských a rekreačních službách, ve školách, zdravotnických zařízeních apod.;

— jde-li o technologické spotřebiče pro výrobu potravinářského zboží denní spotřeby (pekárny, cukrárny apod.) a v zemědělské prvovýrobě (sušárny);

— zvlášť zdůvodněné případy, kde použití tuhých paliv trvale zhoršuje životní prostředí a nelze-li řešit tento problém — spad popílku — technickými opatřeními; jde o domovní kotelny, dále o blokové a sídlištní menší výtopny sloužící především pro novou bytovou a občanskou výstavbu v soustředěné zástavbě měst, zejména se silnou koncentrací průmyslu, dále v lázeňských, zdravotnických a rekreačních aglomeracích; u plynných paliv, jejichž použití v kotelnách se omezuje na zcela mimořádné případy, je nutno kromě toho zvažovat spalování plynu v kombinaci s tuhým nebo tekutým palivem;

— zkapalněné topné plyny (propan-butan) jsou v oblasti energetického využití určeny především pro zásobování obyvatelstva a drobných komunálních odběratelů (dodávky v tlakových nádobách); u velkoodběratelů může být propan-butan využíván jen ve výjimečných případech pro menší technologické spotřeby (např. příprava inertní atmosféry, sušení výrobků, karburace jiných topných plynů apod.);

— technologické spotřebiče (pece, sušárny apod.) jen v nových závodech zejména pro výrobu stavebních hmot (včetně živičných směsí na stavbu a opravy silnic);

— spotřebiče umožňující spalování dvou druhů paliv: např. tuhé palivo a topný olej, nebo tuhé palivo a palivo plynné aneb topný olej a palivo plynné, a to podle situace ve zdrojích jednotlivých druhů paliv (jde o technologické spotřebiče i parní či horkovodní kotle);

— stabilizace hoření při spalování méně kvalitních tuhých paliv, regulace frekvence v elektrárnách a zajištění provozu parních kotlů s práškovým topením pod technickým minimem.

Ve všech ostatních případech je k určení palivové základny zapotřebí zvláštního souhlasu ministerstva průmyslu ČSR a ministerstva plánování ČSR.

2. Konkrétní postup při určování palivových a energetických základen podle § 1 vyhlášky usměrňuje ministerstvo plánování ČSR v souladu s vývojem situace ve zdrojích jednotlivých druhů paliv.

*) Jde o tyto druhy paliv: zemní plyn naftový, zemní plyn karbonský, svítiplyn, koksárenský plyn, topný plyn propan-butan, topný olej těžký — TM a topný olej střední a lehký.

**) Až do vyřešení vážných věcných problémů souvisejících se zabezpečováním zdrojů tekutých paliv nebudou zatím na přechodnou dobu určovány nové palivové základny v tekutém palivu.

108

VYHLÁŠKA

rady Středočeského krajského národního výboru v Praze

ze dne 3. listopadu 1970,

kterou se určuje další městský národní výbor v kraji stavebním úřadem

§ 1

Rada Středočeského krajského národního výboru v Praze určuje podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, stavebním úřadem

Městský národní výbor v Černošicích, okres Praha-západ

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1970.

Tajemník:
Vinohradník v. r.

Předseda:
Holý v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** (čj. 9647/70-II/2 ze dne 10. listopadu 1970) **o zřízení státní přírodní rezervace „Na Špičáku"**, a to k ochraně významného krasového území s význačnými povrchovými i podzemními krasovými jevy a s výskytem přirozených porostů tisu. Výnos spolu s podmínkami k její ochraně a mapou jsou uloženy u Okresního národního výboru v Šumperku, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Ostravě a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministr spravedlnosti České socialistické republiky

vydal podle § 143 odst. 4 zákona č 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, a podle § 63a odst. 3 zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (úplné znění č. 84/1969 Sb.), **rozkaz č. 25/1970** ze dne 30. září 1970, **o sociálním zabezpečení příslušníků Sboru nápravné výchovy ČSR.**

Rozkaz stanoví podrobnosti pro sociální zabezpečení příslušníků Sboru nápravné výchovy ČSR a pro nemocenskou péči důchodců a jejich rodinných příslušníků.

Rozkaz, který nabyl účinnosti dnem 1. října 1970, je k nahlédnutí u ministerstva spravedlnosti ČSR, Praha 2, Vyšehradská 16 a u správy Sboru nápravné výchovy ČSR, Praha 4, náměstí Hrdinů.

Ministr spravedlnosti České socialistické republiky

vydal podle § 12 odst. 2 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, se souhlasem ministerstva práce a sociálních věcí ČSR a po projednání s ústředním výborem Českého odborového svazu pracovníků bezpečnostních a ozbrojených složek, **rozkaz č. 23/1970** ze dne 1. října 1970 **o úpravě mzdových podmínek manuálních občanských pracovníků Sboru nápravné výchovy ČSR.**

Rozkaz stanoví způsob, kterým se manuálním občanským pracovníkům Sboru nápravné výchovy ČSR přiznává základní měsíční odměna, a dále podmínky pro jejich zařazování do funkcí, jakož i podmínky, za nichž lze těmto pracovníkům přiznat příplatky za práci ve ztíženém nebo zdraví škodlivém pracovním prostředí, prémie, výkonnostní odměny, osobní plat, mzdu za práci přesčas, odměnu při pracovní pohotovosti, zvýhodnění při práci v nočních směnách, o sobotách a nedělích.

Rozkaz, který nabyl účinnosti dnem 1. října 1970, je k nahlédnutí u ministerstva spravedlnosti ČSR, Praha 2, Vyšehradská 16 a u správy Sboru nápravné výchovy ČSR, Praha 4, náměstí Hrdinů.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo dne 29. září 1970 **výnos** čj. 27 668/70-35, jímž se **mění stipendijní řád pro vysoké školy** ze dne 15. července 1967 čj. 25 000/67-III/5 ve znění prozatímní úpravy ze dne 7. října 1968 čj. 29 400/68-III/5 (Věstník MŠ a MKI r. 1967, seš. 22 a r. 1968, seš. 29—31). Výnos, který nově upravuje poskytování prospěchového stipendia v případech, kdy student do 30. září nesplní všechny studijní povinnosti, je uveřejněn v sešitu č. 11 r. 1970 Věstníku MŠ a MK; účinnosti nabyl od 1. října 1970. Do Věstníku lze nahlédnout v odborech školství KNV nebo ONV, popř. v každé škole.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

v dohodě s ústředním výborem Českého odborového svazu pracovníků bezpečnostních a ozbrojených složek a s ústředním výborem Českého odborového svazu pracovníků státních orgánů

vydalo podle § 12 odst. 2 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, a § 30 odst. 2 vyhlášky č. 101/1966 Sb., o odměňování práce v nové soustavě plánovitého řízení národního hospodářství, **Rozkaz ministra vnitra ČSR č. 5** ze dne 5. února 1970, kterým upravilo **mzdové podmínky manuálních pracovníků** v oboru ministerstva vnitra České socialistické republiky.

V příloze č. 1 RMV je uvedena nomenklatura funkcí a základních měsíčních mezd.

V příloze č. 2 je uveden seznam prací konaných na ztíženém nebo zdraví škodlivém pracovním prostředí.

Dnem 5. února 1970 byla zrušena pro obor působnosti ministerstva vnitra ČSR platnost nařízení ministerstva vnitra ze dne 12. července 1966 č. 15 a nařízení ministerstva vnitra ze dne 22. listopadu 1967 č. 5.

Rozkaz ministra vnitra ČSR č. 5/1970 nabyl účinnosti dnem 5. února 1970 a lze do něj nahlédnout u ministerstva vnitra ČSR.

Ministerstvo výstavby a techniky České socialistické republiky vydalo

— dne 31. července 1970 pod č. j. 13/8753/1970 **výnos č. 5**, kterým se **doplňuje výnos Státní komise pro techniku** ze dne 23. dubna 1968 **č. 8, o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků samostatných projektových, projektově inženýrských a inženýrských organizací a útvarů územního plánování a architektury národních výborů**, ve znění výnosu ministerstva techniky ze dne 21. listopadu 1968 č. j. 30 898/III-22/68.

Výnos obsahuje doplnění katalogu technickohospodářských funkcí o funkce v automatizaci samočinnými počítači a jejich charakteristiky.

Výnos byl zaslán všem ministerstvům a ostatním ústředním orgánům státní správy ČSR, krajským národním výborům, národním výborům řízeným vládou, českým svazům družstev, kde je k nahlédnutí. Jeho znění bude uveřejněno ve Zpravodaji Federálního výboru pro technický a investiční rozvoj a ministerstva výstavby a techniky ČSR a SSR, v částce 6/1970;

— dne 12. srpna 1970 na základě usnesení vlády Československé socialistické republiky č. 467/1968 a usnesení vlády České socialistické republiky č. 118/1969 v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky pod č. j. 351/70-214 **Pokyny k provádění poradenských a technických služeb pro stavebníky rodinných domků.**

Pokyny uvádějí zásady pro postup národních výborů při uzavírání dohod s organizacemi, které projeví o poskytování těchto služeb zájem, a podmínky, za nichž může být těmto organizacím poskytnut příspěvek národním výborem. Pokyny budou uveřejněny ve Zpravodaji Federálního výboru pro technický a investiční rozvoj a ministerstva výstavby a techniky ČSR a SSR, v částce 6/1970. K nahlédnutí jsou v odborech výstavby okresních národních výborů.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 30 a § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **směrnice** ze dne 22. října 1970, č. j. LP/1-096-2. 10. 70, **o změnách v poskytování bezplatné léčebně preventivní péče zahraničním studentům z rozvojových zemí**.

Směrnice zabezpečují poskytování bezplatné léčebně preventivní péče všem zahraničním studentům z rozvojových zemí bez rozdílu, zda pobírají československé stipendium nebo studují na náklady československé strany či nikoliv. Tím se mění dosavadní ustanovení § 9 směrnic č. 22/1968 Věstníku MZd, o léčebně preventivní péči o čs. občany při jejich cestách do zahraničí a o cizí státní příslušníky.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. listopadu 1970.

Směrnice budou uveřejněny ve Věstníku MZd ČSR a bude možno do nich nahlédnout u odborů zdravotnictví národních výborů a ústavů národního zdraví.

Vydavatel: Federální statistický úřad. — **Redakce:** Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49. — **Administrace:** Statistická a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby. — Roční předplatné činí 84,— Kčs a vybírá se v I. čtvrtletí. — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dní před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky. — Účet SBČS Praha 1 11 0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313 348 Be 55. — **Tiskne:** Státní tiskárna, n. p., závod 1, Praha 1 Malá Strana, Karmelitská 6.
Dohlédací pošta Praha 07